

הלכות מילה פרק ג

פרק ג סדר המילה

ברכות המילה

ברכות מילת הבן

א.

המל מברך קודם שימול, ברוך אתה י"י אלהינו מלך העולם אשר קידשנו
במצוותיו וציונו על המילה, אם היה מל בן חבירו.

ואם מל בנו - מברך וציונו למול את הבן.

ואבי הבן מברך ברכה אחרת, ברוך אתה י"י אלהינו מלך העולם אשר קידשנו
במצוותיו וציונו להכניסו בבריתו של אברהם אבינו. שמצוה על האב למול
את בנו יתר על המצוה שמצווין כל ישראל שימולו כל ערל שביניהן.

לפיכך אם אין שם אביו - אין מברכין אחרים ברכה זו.

ויש מי שהורה שיברכו אותה בית דין, או אחד מן העם, ואין ראוי לעשות
כך:

ב.

ואם היו שם עומדין, אומרין, כשם שהכנסתו לברית, כך תכניסו לתורה
ולחופה ולמעשים טובים.

ג.

ואחר כך מברך אבי הבן, או המלך, או אחד מן העומדין שם, ברכה זו,

ברוך אתה י"י אלהינו מלך העולם

אשר קידש ידיד מבטן, וחוק בשארו שם, וצאצאיו חתם באות ברית
קודש,

על כן בשכר זאת אל חי - חלקנו לעד,

צורנו! צוה כציוית לקדושים להציל ידידות שארנו משחת,

ברוך אתה י"י כורת הברית.

ואבי הבן מברך שהחיינו:

ברכת מילת גרים

ד.

המלך את הגרים מברך,

ברוך אתה י"י אלהינו מלך העולם

אשר קידשנו במצוותיו וציונו למול את הגרים ולהטיף מהן דם ברית,

שאלמלא דם ברית לא נתקיימו שמים וארץ,

שנאמר "אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתי"

(ירמיהו ל"גכ"ה) :

ברכת מילת עבד

ה.

המלך את עבדו מברך,

ברוך אתה י"י אלהינו מלך העולם

אשר קידשנו במצוותיו וציונו למול את העבדים ולהטיף מהן דם ברית,

שאלמלא דם ברית לא נתקיימו שמים וארץ,

שנאמר "אם לא בריתי יומם ולילה וכו'".

ואם מל עבד של אחרים, מברך על מילת העבדים.
והמל אדם גדול, צריך לכסות ערותו עד שיברך, ואחר כך מגלהו ומל אותו:

ברכה בספק מילה

1.

גר שמל קודם שיתגייר, וקטן שנולד מהול, כשמטיפין מהן דם ברית - אינן צריכין ברכה.

וכן אנדרגינס אין מברכין על מילתו, מפני שאינו ודאי:

מילת הגוי

2.

גוי שצרך לחתוך ערלתו מפני מכה או שחין שנולד בה - אסור לישראל לחתוך לו אותה, שהגויים לא מעלין אותן מידי מיתה ולא מורידין אותן אליה, ואף על פי שנעשית מצוה ברפואה זו, שהרי לא נתכוון למצוה.
לפיכך אם נתכוון הגוי למילה - מותר לישראל למול אותו:

מעלת המילה

ח.

מאוסה היא הערלה, שנתגנו בה הרשעים, שנאמר "כי כל הגויים ערלים" (ירמיהו ט"ז: כ"ה),

וגדולה היא מילה, שלא נקרא אברהם אבינו שלם עד שמל, שנאמר "התהלך לפני והיה תמים ואתנה בריתי ביני ובינך" (בראשית י"ז: א'-ב').

וכל המפר בריתו של אברהם אבינו, והניח ערלתו או משכה, אף על פי שיש בידו מעשים טובים הרבה, אין לו חלק לעולם הבא:

בוא וראה כמה חמורה מילה, שלא נתלה למשה רבינו עליה אפילו שעה אחת, אף על פי שהיו בדרך.

וכל מצוות התורה נכרתו עליהן שלש בריתות בלבד, שנאמר "אלה דברי הברית וכו' מלבד הברית אשר כרת אתם בחורב" (דברים כ"ח:ט"ט), ושם הוא אומר "אתם נצבים וכו' לעברך בברית י"י אלהיך" (דברים כ"ט:ט"א) - הרי שלש בריתות.

ועל המילה נכרתו שלש עשרה בריתות עם אברהם אבינו, שנאמר (א) "ואתנה בריתי ביני ובינך" (בראשית י"ז:ב'), (ב) "אני הנה בריתי אתך" (בראשית י"ז:ד'), (ג) "והקימותי את בריתי ביני ובינך" (בראשית י"ז:ז'), (ד) "לברית עולם" (בראשית י"ז:ז'), "את בריתי תשמור" (בראשית י"ז:ט'), "זאת בריתי" (בראשית י"ז:י'), "והיה לאות ברית" (בראשית י"ז:י"א), "והיתה בריתי" (בראשית י"ז:י"ג), "לברית עולם" (בראשית י"ז:י"ג), "את בריתי הפר" (בראשית י"ז:י"ד), "והקימותי את בריתי אתו" (בראשית י"ז:י"ט), "לברית עולם" (בראשית י"ז:י"ט), "ואת בריתי אקים את יצחק" (בראשית י"ז:כ"א):

ברוך רחמנא דסייען

נגמר ספר שני בעזרת שדי.

ומנין פרקים של ספר זה שישה וארבעים,

הלכות קריית שמע ארבעה פרקים,

הלכות תפילה חמישה עשר פרקים,

הלכות תפילין ומזוזה וספר תורה עשרה פרקים,

הלכות ציצית שלשה פרקים,

הלכות ברכות אחד עשר פרקים,

הלכות מילה שלשה פרקים.

